

En fordring udstedes med et pålydende på 100 kr. og en rente på 12 pct. Det er aftalt, at debitor skal tilbagebetale 160 kr. Kravet efter § 7, stk. 1, er, at den pålydende rente på 12 pct. gøres op i forhold til den tilsagte indfrielsestidssum på 160 kr. Herved fås, at den pålydende rente reelt er $12/160 = 7,5$ pct. Da mindsterentekravet i eksemplet er 8 pct., opfylder fordringens pålydende rente på 7,5 pct. ikke mindsterentekravet.

27. Fordringens rente skal basere sig på mindst én årlig rentetilskrivning. Hvis den månedlige rente er f.eks. 1 pct., og hvis denne rente tilskrives restgælden hver måned, vil fordringens pålydende rente i kursgevinstlovens forstand blive anset for at være 12 pct.

Hvis der er tale om en rente på f.eks. 20 pct. med tilskrivning kun hvert andet år, skal renten omregnes, så den svarer til en rente med årlig tilskrivning. Det vil i dette tilfælde svare til en pålydende rente på 9,54 pct. p.a. (helårlig, efterbetalt rente).

28. Selv om en pengefordring på udstedelsestidspunktet ikke opfylder kravet til mindsterenten, er det en forudsætning for beskatning af en kursgevinst, at der faktisk kan konstateres en kursgevinst. Det ses ofte i familieforhold, at forældre yder et rentefrit eller lavt forrentet lån til deres børn. Hvis det beløb, som børnene låner, er det samme, som det beløb, der skal tilbagebetales til forældrene, har forældrene ikke opnået nogen kursgevinst, og der vil derfor almindeligvis ikke være noget at beskatte efter kursgevinstloven.

Dette udelukker dog ikke, at man i gensidigt bebyrdende kontraktforhold mellem nærtbeslægtede, f.eks. ved salg af fast ejendom, statuerer kursgevinst, hvis der som led i købesummens berigtigelse udstedes et rentefrit eller lavtforrentet gælds- eller pantebrev. Sælgeren af ejendommen vil blive beskattet af kursgevinster i forhold til fordringens kursværdi på udstedelsestidspunktet, medmindre det kan godtgøres, at den faktiske anskaffelseskurs er højere.

Variabelt forrentede fordringer

34. For variabelt forrentede fordringer finder reglerne i § 7, stk. 1-5, også anvendelse. At reglerne i § 7, stk. 1-5, gælder for variabelt forrentede fordringer, betyder, at fordringen på stiftelsestidspunktet skal have en pålydende rente, der opfylder kravet til mindsteren-

ten. Derudover er der nogle specielle betingelser i § 7, stk. 6. På stiftelsestidspunktet skal fordringens rente opgjort i forhold til den tilsagte indfrielsestidssum opfylde kravet til mindsterenten, for at kursgevinsten er skattefri hos kreditor. Efter udstedelsen er skattefriheden for kursgevinsten betinget af, at vilkårene for renteændringer og opsigelse er udformet således, at kursen på fordringen ikke på grund af disse forhold kan afvige væsentligt fra indfrielsekursen.

Hvorvidt kursen på fordringen vil afvige væsentligt fra indfrielsekursen, beror på en konkret vurdering. Det vil bl.a. være afgørende, efter hvilket kriterium den pålydende rente varierer. Hvis den pålydende rente f.eks. varierer i takt med udviklingen i markedrenten på tilsvarende fast forrentede fordringer og i øvrigt har en høj grad af sikkerhed samt en relativt begrænset forsinkelse i tilpasningen, vil kursen på fordringen gennem løbetiden være nær indfrielsekursen.

35. Betingelserne ovenfor vil som udgangspunkt gælde for alle variabelt forrentede stats- og realkreditobligationer. Disse obligationer vil uden videre kunne opfylde kravet om, at kursen ikke afviger væsentligt fra indfrielsekursen.

Et problem kan opstå med fordringer, der udstedes løbende. På udstedelsestidspunktet og indtil det tidspunkt, hvor der skal fastsættes en ny pålydende rente, og i øvrigt i hver enkelt rentetermin vil obligationerne blive udstedt med samme pålydende rente. I perioder med kraftig rentestigning kan der derfor opstå den situation, at udstedelsestidspunktets mindsterente for fast forrentede fordringer ikke er opfyldt, fordi den pålydende rente først ændres på et lidt senere tidspunkt. Dette problem vil kun kunne opstå i kortere perioder ad gangen, idet den pålydende rente ændres med en forsinkelse, der med de nuværende låntyper udgør 3 mdr.

Stats- og realkreditobligationer, der reguleres på denne måde, må anses at opfylde mindsterentekravet.

Pantebreve og gældsbreve med en tilsvarende regulering må også anses at opfylde kravet til mindsterenten.

Det skal nævnes, at en fordring, hvis kurs alene på grund af manglende sikkerhed ligger under pari, kan anses for at opfylde betingelsen om ikke at afvige væsentligt fra indfrielse-